

ציון צמיר, תעופים היה

האם נרצח אחד אל-פאנג'רי מכני ששירת את השיל-טון? ואם כן, מדוע דווקא עכשיו?

שעה קלה אחרי הרצח נעצר סלים ("סלומון") משראווי, מי שהיה מודיע מישטרה, בעיקבות עדותה של סיהאם פאנג'רי, אשתו של הנרצח. בעדותה אמרה שממירפסת ביתה ראתה בוודאות את משראווי בורח לכיוון היס, מייד אחרי היריות. לשאלה כיצד זיהתה אותו בוודאות, שכן האיש שברח היה בגבו אליה, השיבה: "אני מכירה אותו טוב מאוד, ויודעת איך הוא נראה. כבר היה פעם ניסיון לירות בכעלי, וגם אז משראווי היה מעורב."

אליבי מוצק

עדות החקירה, בראשות פקר ורצברג ממרחב איילון, ברק את עדותה ועצר את משראווי, יום אחרי ששוחרר ממעצר של 17 יום. משראווי טען שבניו של פאנג'רי הם שהדביקו לו,

רצח הסוכן

כביכול, את התיק של מעורבות בהציתת בית ההספר ביפו, שבתיקבותיו נעצר האליבי שמשראווי סיפק למישטרה על מעשיו ביוס-הרצח נבדק ונמצא מוצק. הוא שוחרר ללא ערבות, ונתן כעת במעין מעצר-בית. "אני מתנגד

שהוא נעשה על רקע מכירת-הקרקעות. כולנו מופתעים". בנימישפתחו של פאנג'רי פחות מופתעים. הם כבר ידעו בעבר ניסיונות-התנקשות בחייו של ראש-המיש-פחה. אלא שהפעם הניסיון הצליח.

תו, אז לא צריך, שיחיו בג'ונגל", אמר אחד היושבים לשוטר, שבא לנחם ולש-מור בו בזמן על הסדר. האימאם של יפו, השייח' באסם אבוי זיאר, בא לנחם. "אני לא חושב שהרצח יספיע על ערביי יפו. אני לא חושב

הגורל. כוח-מישטרה, שהוצב בכניסה לבית, ידע להשתלב בכל גינוני-הטכס. אם ראשיו, צריך לתת כבוד בשבילו. בדמנים האלה שלנו אין כבוד לאף אחד. אם כל ועד ישים ראשיו וירצחו אר-

אז נו פונים לעדה המוסלמית לבקש סליחה מאוד שלא הת-ייעצנו איתם בעניין זה, ומאשרים כי עברנו את השגיאה הגדולה, ונשבעים באלהים העליון הגדול שלא נחזור על כך בכלל", כתבו אחמד פאנג'רי (50), יושב-ראש ועד-הנאמנים המוסלמי בתל-אביב-יפו, ומוחמד מנסור, גיזבר ועד-הנאמנים, אחרי שנתפסו בקלקל-לתם, כשמכרו ארמות השייכות לווקף המוסלמי בשכונת-ככלי, בניגוד לחוק ולרצון הציבור המוסלמי ביפו. נראה שלא הכל סלחו. ההצהרה המפייסת לא היה בה כדי לשכך מרי-בות עזות הנמשכות שנים רבות בין הגופים, הורמים, מוקדי-הכוח והמיש-פחות השונות ביפו.

מאבקים עזים וחריפים כאלה דור-שים קורבנות, למען יראו וייראו. ביום השישי האחרון נורתה ירייה נוספת במסכת המאבקים הפנימיים על השליטה ברכוש הרב שבכירי המוסלמים ביפו. פאנג'רי, נשוי ואב לשמונה ילדים, נורה למוות בשעת-בוקר, כשאר יצא מביתו ברחוב האחרון, בדרכו לתחנת-הדלק בשרדות-ירושלים שבה עבד כשכיר. האיש ירד מגדולתו, ירד מנכסיו, וההתנקשות בחייו שמה קץ לחייו של עסקן בינוני, שלמר לחיות בצל השילטון ולרצות אותו, ועליכך שילם בחייו.

גודל מסע-ההלוויה יש בו כדי ללמד על מעמדו של הנפטר. הלווייתו של פאנג'רי היתה דלת-משתתפים. בחצר-ביתו, בשעות-הצהריים, התאספו רק כמה עשרות גברים. ישובים על כסאות, אווירה מאופקת, מנומסת משהו. ניתן להסביר זאת בהלם שניחת על הקהילה המוסלמית, או בהשלמה עם הרצח, כאילו הרבר היה צפוי מראש, והשאלה היתה רק שאלה של זמן.

בקומה השנייה בבית שברחוב האת-רוג היו בנות-המישפחה. היבבות נשמ-עו למרחוק. ועקות-שבר מפי בנותיו. ואחרי שהוצא הארון בדרך למיסגר, הכל רמם. שקט עצור, השלמה עם

ציון צמיר, תעופים היה

שכנות מקוננות, אז שיחיו בניונלו